

Verel Božič in
srečno 1998

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan - Trg Svobode, 6 — Izdaja S.K.P.D. »Francišek B. Sedej« iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, št. 72

OPREMILO: ČLANI DRUŠTVA

UREDILI: IVAN VOGRİČ (glavni urednik), JURIJ HLEDE, ANDREJKA HLEDE, VALENTINA HUMAR, SILVANA VOGRİČ, HADRIJANA CORSI,
ANITA TOMAŽIČ, EDI HLEDE (odgovorni urednik) — Lasten tisk

(art. 2, comma 20, lettera c), legge 662/1996 - Filiale di Gorizia

Spedizione in Abb. Postale - XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX OTT.-DICEMBRE 1997 - n. 4

Števerjan, december 1997

Leto XXXIX

Štev. 24

BOŽIČNA PRIDIGA

KOT ODLOMEK IZ DRAME UMOR V KATEDRALI

T.S. ELIOTA

- " Toda zamislite se malo nad pomenom besede "mir". Se vam zdi čudno, da so angeli oznanili mir, ko ves svet naprestano pestijo vojne in strah pred vojno? Se vam zdi, da so se angelski glasovi motili in da je bila obljuba razočaranje in prevara?

Pomislite zdaj, kako je naš Gospod govoril o miru. Svojim učencem je rekel: "Svoj mir zapuščam vam in vam ga predajam." Je mislil na mir, kot ga pojmujejo mi: ko kraljevina Anglija živi v miru s svojimi sosedi, ko so baroni v miru s kraljem, ko gospodar preštevajo svoje pridobitve v miru, pospravljeno ognjišče, najboljšo vino za svojega prijatelja, medtem ko njegova žena poje otrokom? Tisti možje, njegovi učenci, niso poznali teh stvari; napotili so se na dolga potovanja, trpeli so na morju in na zemlji, spoznali so mučenje, zapor, razočaranje, smrt zaradi mučeništva. Kaj je potem On mislil s tem? Če se sprašujete po tem, se spomnite, da je rekel tudi: "Ne takega, kot ga daje svet, vam ga dajem jaz." Dal je torej svojim učencem mir, vendar ne takega, kot ga daje svet! "-

Uredništvo Števerjanskega Vestnika vošči vsem bralcem vesel božič in želi obilo zdravja, veselja in miru v novem letu 1998. Naj Gospodovo rojstvo podeli svetu mir in napolni srca z radostjo vsem ljudem!

OBČNI ZBOR "F.B. SEDEJ"

Ob prisotnosti številnih gostov in domačinov se je v petek, 14. novembra, vršil v Sedejevem domu redni občni zbor društva "F.B. Sedej". Dnevni red je predvideval predsedniško poročilo, ki ga je podal Marko Terčič. Orisal je važnost kulturne ustanove v vasi in njegovo funkcijo združevanja mladine. Izčrpno tajniško poročilo je prebrala Franka Padovan, iz katerega je bilo razvidno obširno delovanje društva v zadnjih dveh letih: poleg tradicionalnega Festivala se je zvrstilo veliko kulturnih večerov, predavanj, koncertov in tudi družabnosti. Blagajniškemu poročilu Janeza Terpina so sledila poročila včlanjenih skupin: Saša Hlede je zabeležil delovanje mešanega pevskega zbora in ansambla Briški odmev, Valentina Humar je poročala o otroškem zboru, Ivan Vogrič o Števerjanskem vestniku in Martin Drufovka o Mladinskem krožku. Občni zbor so pozdravili: Janez Povše za SSO, Damjan Pavlin za ZSKP in PD Štandrež, Dominik Humar za občinsko upravo, Ivan Vogrič za sekcijo SSK, Silvan Hlede pa za KD Briški grič. Na dnevnem redu je bila tudi diskusija, v kateri lahko prisotni izrazijo svoje mnenje in kritike na društvo, nakar so bile volitve novega odbora, ki ga sestavljajo: Kristina in Hadrijana Corsi, Aljoša Dorni, Andrejka, Martina, Jurij in Saša Hlede, Florjan Lango, Gianni Mania, Franka Padovan, Nikolaj Pintar, Edi Skok, Janez in Liliana Terpin, Anita Tomažič, Ivan in Silvana Vogrič. V razdornem odboru so Martin Komjanc, Branko Terčič in Mirjam Dorni, v razsodišču pa Edi Hlede in Simon Komjanc. V upravni odbor bodo pristopili še predstavniki posameznih skupin: otroškega in mešanega zbora, Števerjanskega vestika, ansambla in Mladinskega krožka.

Sledijo poročila:

PREDSEDNIŠKO POROČILO

Spoštovani gestje, dragi prijatelji, spoštovani člani in odborniki društva "F.B. Sedej". Dovolite mi, da Vas pozdravim in se Vam zahvalim za vašo prisotnost. Dve leti sta minuli odkar smo se zadnjič zbrali v Sedejevem domu v Števerjanu.

Frančišek Borgija Sedej je bil človek, ki je globoko posegal v zgodovino Cerkve in slovenskega naroda tu na Primorskem. Njegovo delo pomeni kulturno, versko in narodno bogastvo, ki je še danes vredno uporabljati. Sedej pa je bil predvsem Slovenec in to v časih, ko je ta trdoživost nekatere stala tudi življenje. Po tem velikem človeku se je števerjansko društvo poimenovalo in je s tem naredilo svoje te ideale. Danes pa, ko je vedno težje biti Slovenec v tem prostoru menim,

da je obstoj takih in podobnih društev, kot je naše, bistvenega pomena za ohranitev materinega jezika.

Občni zbor vsakega društva predstavlja priložnost, da se pregleda opravljeno delo in da se nakažejo smernice za bodoče delovanje. Društvo "F.B. Sedej" ima redne občne zборе vsaki dve leti, na katerih imajo besedo vse skupine, ki delujejo v okviru društva, saj je naše društvo sestavljeno iz več skupin. Te so: mešani pevski zbor, ki ga vodi prof. Bogdan Kralj, mladinski pevski zbor, ki ga vodi Valentina Humar, Števerjanski Vestnik, ansambel Briški odmev, dramska družina in Mladinski krožek. Ne bom se ustavljal pri opisovanju dejavnosti vsake skupine, ker bomo pozneje poslušali posamezna poročila. Rad bi pa omenil nekaj dogodkov, ki so meni in mislim tudi vsem članom in somišljenikom našega društva, posebno pri srcu.

Števerjanski festival. Moram reči, da smo se v zadnjih letih člani društva posebno angažirali, da bi Festival čimbolje uspel. Truda je bilo veliko, rezultate imamo vsi pred očmi. Zelo velik obisk publike, velik odmev v slovenskih medijih tu in v matični domovini in kar je še najlepše, veliko prijavljenih ansamblov. To so rezultati, ki smo jih vsi pričakovali in moram reči, da smo, čeprav zelo ponižno, na te ponosni. Seveda je mogoče ta slovenski praznik še izboljšati in dopolniti. To naj bo naloga novega odbora, ki ga bomo nocoj izvolili.

Mešani pevski zbor. Ta se je v zadnjem obdobju zelo pomladil. To nam daje spodbudo, da je v nas še zanimanje za lepo petje. Seveda, da je petje lepo mora biti tudi dobro. Da človek dobro poje, potrebuje veliko vaj. Prof. Bogdan Kralj nas pridno in potrpežljivo uči lepega petja. V minuli sezoni je zbor doživel nekaj zelo lepih in dobrih nastopov. Rekel sem doživel, ker prav tu je bistvo vsega: naučili smo se peti s srcem.

Mladinski krožek. Števerjanska mladina, ki ne deluje v odboru društva se zbira v okviru Mladinskega krožka. Tukaj se mladi srečujejo in pripravljajo razne dejavnosti. Pomen tega krožka je, da mladino približa delovanju v društvu samem. Rezultati tega dela so vidni na Festivalu, pri zboru, skratka pri vseh najvažnejših pobudah našega društva. Seveda ne gre vedno vse lepo in prav. Marsikdaj se v takih mladih skupinah pojavijo problemi, ki so na videz zelo veliki, a v resnici čisto nepomembni. Treba je veliko dobre volje, veliko ponižnosti, marsikdaj bo treba kaj hudega požreti in pozabiti. Važni so vedno končni rezultati.

Ko zaključujem ta uvodni govor in s tem moje enajstletno predsedovanje društvu, bi se rad zahvalil vsem, ki ste na katerikoli način pomagali pri uresničevanju idej in pobud društva "F.B. Sedej". Moja zahvala naj gre podpredsedniku Mihaelu, tajnici Franki, blagajniku Janezu, gospodarju Juriju, zapisničarki Andrejki, prof. Bogdanu, organistu Hermanu in dirigentkinji Valentini. Na poseben način bi se rad zahvalil tistim, ki čeprav niso člani društva, radi priskočijo na pomoč ob večjih potrebah, kot so na primer: Festival, razne zakuske v

domu in še veliko drugega. Nenazadnje bi se rad zahvalil vsem tistim Števerjancem in ne, ki so nas s svojo prisotnostjo na vseh prireditvah moralno podprli.

Nocošnjemu novoizvoljenemu odboru pa želim obilo uspehov, sreče in plodnega delovanja v bodočnosti.

TAJNIŠKO POROČILO

Vsem prisrčen pozdrav in dobrodošlica! Delovanje našega društva je bilo v obdobju od zadnjega občnega zbora do sedaj zelo živahno in raznoliko. Na naših sejah smo programirali nastope, gostovanja, kulturne večere in manifestacije. Kaj smo v teh dveh letih naredili na področju kulture, bomo spregledali v poročilih posameznih skupin, ki so včlanjene v društvo.

Špica vsega našega delovanja pa je seveda naš Festival narodno-zabavne glasbe, ki je bil lani 26. po vrsti. Odvijal se je 5., 6. in 7. julija med Borovci v Števerjanu. Udeležilo se ga je 29 ansamblov, med katerimi dva iz zamejstva. V petek, 5. julija je nastopilo 15 ansamblov, v soboto, 6. julija pa 14. V nedeljo, 7. julija, v nabit polnem prostoru, se je odvijal finalni del Festivala, na katerem je nastopil kot gost ansambel Fantje z vseh vetrov. V Sedejevem domu so bile, v festivalskih dneh, na ogled slike iz suhega cvetja domačinke Dore Maraž. Za to priliko je društvo izdalo, kot po navadi, zajetno brošuro o Festivalih in delovanju društva.

Letošnji Festival se je odvijal od 4. do 6. julija. Mladi člani društva in številni sodelavci so v mesecu juniju poskrbeli za prizorišče: napeljali so stalno razsvetljavo v Borovcih. V petek, 4. julija je nastopilo 9 ansamblov, ki so prišli iz Slovenije, eden pa s Tržaškega. Po dveh letih nas je zopet razveselil Janez Dolinar, spremljala pa ga je Betka Šuhel, ki je v Števerjanu še nismo poznali, a nas je s svojo prisrčnostjo res presenetila. Dragi tekmovalni večer je bil v soboto, 5. julija; na njem je nastopila še druga polovica ansamblov, med katerimi je bil tudi domači ansambel Briški odmev. Tako v petek kot v soboto, so nastopajoči zaigrali tekmovalno pesem, ki mora biti po pravilih izvirna in prvič izvedena v Števerjanu, ter pesem iz zakladnice narodno-zabavnih uspešnic. Kljub sobotnemu muhastemu vremenu, je lahko Festival potekal vse dni na odprtem, pod hladnimi Borovci.

V Sedejevem domu je bila v tem času tudi razstava slik Vilme Zotti iz Štandreža, ki izbira cvetje, trave, veje, liste, jih suši in iz njih ustvarja kompozicije.

Med nedeljskim finalnim sporedom in razglasitvijo zmagovalcev, smo gostovali Beneške fante, ki so se priljubili občinstvu z značilnimi pesmimi. Ansambel je najstarejša narodno-zabavna skupina na Slovenskem. Društvo je ob Festivalu uredilo programsko knjižico, ki jo je izdala ZSKP iz Gorice. Na 50. straneh so zbrani vsi podatki letošnjega Festivala. Objavljeni so vsi dosedanja zmagovalci, brošuro pa

bogatijo tudi slike nastopajočih ansamblov in skupin, ki delujejo v okviru društva. Ob Festivalu je deloval dobro založen buffet, s specialitetami na žaru in tipično števerjansko kapljico.

Ker sloni delo našega društva predvsem na kulturi in ohranitvi slovenske besede, so se zvrstili v dveh letih mnogi kulturni večeri in že tradicionalne prireditve.

5. decembra 1995 je bilo tradicionalno Miklavževanje v Sedejevem domu. Otroci so se na obisk dobro pripravili z igrico, pod vodstvom Kristine Corsi in Franke Padovan, ter klavirsko spremljavo Barbare Persič. Igrica je nosila naslov Hudobin-Potepin. Za to igrico je prejela skupina nagrado Mladi oder.

6. januarja 1996 je društvo organiziralo Božičnico. Na sporedu je bil koncert pevske skupine Big Ben kvartet iz Nove Gorice. Koncert se je odvijal v nabito polni cerkvi ob števerjanski domači in okoliški publiki. Sledilo je nagrajevanje natečaja Moje jaslice in novoletna tombola.

V nedeljo, 6. februarja 1996 je bila v Sedejevem domu Prešernova proslava. Na programu je bil koncert mešanega zbora Musica viva iz Kranja, povezan v sklop z recitalom Prešernovih odlomkov, ki jih je podajal Janez Dolinar. Uvodoma je zapel v pozdrav domači mešani zbor, pod vodstvom Bogdana Kralja.

24. aprila 1996 je dramska družina društva "F.B. Sedej" uprizorila dramo "Temni pajčolan", pod vodstvom režiserja Emila Aberška v Sedejevem domu. Ta skupina pripravlja že novo premiero.

V nedeljo, 5. maja 1996, na praznik sv. Florijana, smo imeli med Borovci Piknik za vse sodelavce in simpatizerje društva. Ob priložnosti smo imeli posebne goste, g. župnika in pisatelja Jožka Kraglja in pritrkovalce iz Vipave.

Tudi lani so zasneženi, rjavi, severni jeleni, s čudovito veliko sanko pripeljali sv. Miklavža v našo majhno vasico. Miklavževanje se je vršilo v Sedejevem domu, v četrtek, 5. decembra. Otroci so v pričakovanju sv. Miklavža prikazali lep prizorček "Hudobin-Potepin". Igrico so še ponovili v osnovni šoli na Plešivem.

Na praznik sv. Treh kraljev letos, se je v Sedejevem domu odvijala tradicionalna Božičnica in tombola. Program prireditve so povsem oblikovali otroci in mladinci s pomočjo Kristine Corsi in Barbare Persič. Osnovnošolski otroci in tudi mlajši z vrtca, so se predstavili občinstvu z božičnim prizorom Pastirčki Ljubke Šorli. Sledilo je nagrajevanje natečaja Moje jaslice, tombola in družabnost.

V nedeljo, 2. februarja letos, je bila v Sedejevem domu zelo prijetna Prešernova proslava. Nastopil je domači zbor pod vodstvom Bogdana Kralja, recitatorja Jan Leopoli in Sara Miklus, ki sta podala splet poezij in tekstov raznih avtorjev o Števerjanu. Izbor besedil in režijo je vodila Anka Černic. Osrednja točka večera je bila predstavitev knjižice Marjana Breclja v sodelovanju z g. Lazarjem z naslovom "Števerjan, župnija in cerkev sv. Florijana", ki je izšla ob 70. letnici posvetitve cerkve. Strokovno predstavitev je podala umetnostna zgodovinarica Verena

Koršič-Zorn. Večer je sklenila slovesna podelitev Gallusove listine zborovodji in organistu Hermanu Srebrniču, za življenjsko delo.

1. marca smo gostili skupino "Klub citrarjev Bavaria" iz Munchna, ki so se nam predstavili v tipičnih nošah in z igranjem na citre.

23. marca smo gostovali skupino "Oder 90" iz Gorice z dramo Krivda.

V nedeljo, 4. maja letos pa je potekal med Borovci tradicionalni Pik-nik ob praznovanju farnega zavetnika sv. Florijana.

V petek, 30. maja letos, se je v dvorani Sedejevega doma vršila strokovna predstavitev knjige "Kamniti velikan na Soči", ki je bila izdana že lansko leto. Večer je z narodno-zabavnimi pesmimi popestril mešani zbor "Primorje" iz Ajdovščine, katerega dirigent je Miran Rustja.

V nedeljo, 21. julija 1996, je ljubljanska televizija Slovenija predvajala reportažo o Števerjanu v oddaji "Ljudje in zemlja". Oddaja je bila v celoti posvečena naši vasi, od kulturnega do družbeno-političnega delovanja. Viden dokaz vsega delovanja so bili posnetki iz števerjanskega Festivala, nastop mešanega pevskega zbora in domačega ansambla "Briški odmev".

Ob koncu pa naj gre beseda pohvale in zahvale vsem, ki vsako leto konkretno omogočijo naše delovanje v zeleni višavi nad Sočo. V mislih imam organizatorje, prosvetne delavce, domače fante in dekleta, ki z idejami in rokami, predvsem pa z navdušenjem in vero v svoje delo, poskrbijo za vse, da brezhibno steče delovanje našega društva. Večkrat, kot pri vsakem aktivnem delovanju pride do napak in sporov, vendar vsi so bili taki, ki so našli en skupen jezik - ohranitev slovenske besede in nadaljevanje prosvetnega in kulturnega dela tukaj v Števerjanu.

Ob koncu, dovolite mi, da se zahvalim vsem, ki so mi pomagali pri tajniškem delu, kajti če je naše delovanje tako pestro, gre iskrena zahvala vsem!

1. NOVEMBER

"Nekje v gorah prežlahten cvet
iz groba je pogнал...
Nekje v gorah v lepših dneh
je gozd zašepetal..."

"Ob ognju slabotnem mati sedi
in misli na padlega sina...
Kot kamen ji misel srce teži:
vse dala sem ti, domovina!"

To sta dve kritici povzeti iz dveh Šorlijevih pesmi: Nekje v gorah in Iz primorske vasi, ki sta ju prebrali Sara Miklus in Maja Humar pred spomenikom

padlim v drugi sv. vojni, v soboto 1. novembra, ko smo praznovali dan vseh svetih. Na ta dan se vsa vas pokloni s hvaležnostjo žrtvam grozot tega stoletja in vsem dragim, ki so odšli s tega sveta.

Najprej so društva, organizacije in občina položili vence, števerjanski župan Hadrijan Corsi je pozval vse k enominutnemu molku in zapela sta še zbor: moški števerjanski zbor "Briški grič" skupaj z moškim zborom "Andrej Paglavec" iz Podgore, pod vodstvom g. Marjana Cigliča, ter domači mešani zbor "F.B. Sedej" pod vodstvom dirigenta prof. Bogdana Kralja.

Popoldan je bil spokojni blagoslov na domačem pokopališču, obred je vodil domači g. župnik Anton Lazar, pel pa je cerkveni zbor pod vodstvom g. Hermana Srebrnič.

HADRIJANA CORSI

ZAHVALNA NEDELJA V ŠTEVERJANU

Na martinovo nedeljo, ki je bila letos 15. novembra, imamo v Števerjanu zahvalno nedeljo. Praznovanje smo začeli s slovesno sv. mašo, ki jo je daroval domači župnik Anton Lazar, pri kateri smo se Bogu zahvalili za vse prejete darove v preteklem letu, saj kdor veruje v Boga in vanj zaupa, prizna, da so vse dobrote, ki jih uživamo, poslane od Boga in je zato spodobno, da se tudi Njemu zahvalimo. V povprečno kmečki vasi kot je Števerjan, mnogi smatrajo, da so le kmetovalci tisti, ki se morajo Bogu zahvaliti za vse sadove zemlje. Zahvalno nedeljo pa moramo praznovati vsi, ker vsak dan prejemamo dobrote od Boga kot so: zdravje, blagostanje, lepa družina, dobra služba, prijatelji itd.

Pri sv. maši je z ubranim petjem sodeloval domači pevski zbor pod vodstvom Hermana Srebrnič. Po sv. maši je bil na trgu pred cerkvijo blagoslov traktorjev, kmečkih strojev in motornih vozil, da bi tudi ti, z božjo pomočjo, pravilno služili pri vsakdanjem delu. Sledil je masten prigrizek, ki so ga števerjanski kmetovalci pripravili med traktorji na placu, za vse, ki so praznovali zahvalno nedeljo; števerjanske gosposlinje pa so prinesle svoje najslajše specialitete. Seveda ni mogla manjkati domača kapljica, tako da se je veselje na placu v Števerjanu nadaljevalo še čez poldne.

Tradicija je tudi, da ob zahvalni nedelji domače društvo "F.B. Sedej" priredi popoldne v Sedejevem domu kulturni program. Tako smo imeli popoldne, po

Blagoslovu, najprej nastop otroškega pevskega zbora, ki je pod vodstvom dirigentke Valentine Humar zapel nekaj veselih pesmic. Sledilo je nagrajevanje zmagovalcev "Športnega tedna", ki ga je organiziral Mladinski krožek, od 24. do 31. avgusta letos. Tako so se zvrstili na našem odru vsi, ki so si na raznih športnih panogah izborili prvo, drugo ali tretje mesto.

Popoldne smo zaključili še s tombolo in z bogatimi nagradami. Letos je, na našo žalost, prva tombola, pršut, šla iz Števerjana, tako da nismo mogli v sosednji kuhinji pokusiti, če se je splačalo igrati tombolo. K sreči pa, je društvo "F.B.Sedej" poskrbelo za bogato zakusko, da smo se vsi skupaj še malo zaustavili in povesečili v Sedejevem domu, tako da se ni nihče vrnil domov ne žejen ne lačen.

IVAN VOGRIČ

KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?

INTERVIJU Z GOSPODOM DANIJELOM MIKLUS

Doslej sem se pogovarjal samo z nežnim spolom, res je, da so ženske odpornejše in dosežejo večjo starost, tokrat pa bodo Števerjanci podrobneje spoznali hrabrega sovaščana, gospoda Danijela Miklus. V življenju je veliko pretrpel in so mu tako neznane osebe na prvi pogled nezaupljive. Je močan skeptik in se torej nerade volje poda intervjuvanju, a ravnotako se je po tekočem razgovoru sprostil in povedal mnogo zanimivih podatkov. Danes pa, ko bere v našem glasilu članek, ki govori prav o njem upam, da je ponosen in vesel, da se tudi nanj spomnimo in o njem nekaj napišemo, da mu posvetimo nekaj zasluženih strani Števerjanskega Vestnika.

- Rodil ste se v Števerjanu? Katerega leta?

"Da. Rodil sem se 22. oktobra 1907 v kolonski družini v Števerjanu v Ščedenskem zaselku. Živel smo v baraki, kjer se danes nahaja stanovanje družine Volk."

Oče mu je bil Valentin, ki je umrl pri 84. letu starosti, mati pa Pepca Hlede. Rodilo se jima je štiri otrok: Franc, Milan, naš Danijel in Gina. Danijel je danes še edini živeči.

"Mama mi je umrla, ko sem imel samo šest let. Imel sem težko življenje že od samega začetka, mladosti skoraj nisem poznal. Odraščal sem z očetom, tremi brati in sestro."

- Torej je skoraj neumestno moje vprašanje o vaši mladosti?

"Igrač ni bilo. Pri tem pripovedovanju bom kratkih besed, saj mladosti nismo poznali, smo jo nekoliko preskočili in prešli v odraslo dobo, v težko in skromno življenje."

- Bil ste star osem let, ko je prihrumela prva svetovna vojna, z vsemi surovimi in krutimi posledicami!

"Ko se je začela prva svetovna vojna, 15. leta, so nas odpeljali v begunstvo na Češko, v Kremeriž. Očeta ni bilo z nami, a prišli so še nekateri drugi Števerjanci z nami. Bili smo v zavodu, vsak dan zjutraj smo pili čaj; redno smo hodili v šolo in vsako nedeljo sem stregel pri maši."

- Kaj pa povratek v rojstni kraj?

"Ko smo se vrnili domov, je bila naša hiša do tal porušena in smo se tako zatekli v majhno barako pri Petrovih. Kasneje smo prevzeli cerkveni grunt na Paluši, s pomočjo tudi takratnega števerjanskega župnika Cirila Sedeja. V tisti hiši se je rodila mama moje žene."

- Kje ste opravili vojaški nabor?

"Mislim, da sem bil pri 20. letu kot vojak najprej v Gorici, nato v Bologni in nazadnje še v Puli; takrat je Italija segala do tja."

- Zatem ste šel v službo?

"Hotel sem se rešiti motike in pikona. Tako sem se s 15. leti šel učiti *mištirja*, rokodelstva k Volku v Gorico. Pika mi ni bila všeč. Hodil sem vsak dan peš, dokler si nisem zaslužil kolesa. Leta 1933 sem, tudi če še nevpisan, dobil delo v Tržiču pri zrakoplovstvu, zračno-letalski bojni sili; opremili smo letalo za Abissinijo. Končno sem dosegel moj cilj, moje veselje. Pri delu smo bili zelo natančni in precizni. Tukaj sem delal do leta 1942, dokler nisem bil poklican v "*battaglione speciale*". Da bi mi ne bilo treba k Partizanom, so me poslali v internacijo najprej v Potenzo, nato v Turin, v Viu'. Žena me je večkrat prišla obiskat. Tam sem bil do padca fašizma, 15. septembra 1943. Bilo je prav v času *vandime*, trgatve, ko sem se srečal z ženo, na mostu Pevma, ki gre čez Sočo."

- *Govorili ste o Vaši ženi; kdaj ste se za večno zvezala?*

"Z domačinko Milko Humar sem se poročil 9. maja 1937. V zakonu so se rodili trije sinovi Mario, Edi in Darko in hčerka Majda."

- *Končno ste torej prišel domov?*

"Točno. Trpljenje pa se je nadaljevalo. Naslednji dan so me prišli domov iskat Partizani. Odpeljali so nas v Vrhufe (Goriška Brda); z mano so šli še Lade Kuklun, Tine Merku in moj brat Izidor. Zdravnik Lutar nas je vse pregledal in mene je zaradi vnetja ušes poslal domov za nedoločen čas. Moji prijatelji pa so šli na Matajur in že prvi dan bili usmrčeni od Nemcev. Bila je huda bitka. Brata Izeta ni bilo domov, hudo nam je bilo; zapustil je ženo Jušto in dva majhna otroka. Tovariši so me ponovno prišli iskat: moral sem z njimi, sicer je bila tudi zame že pripravljena kugla. Prihajal in odhajal sem z doma do 1. maja 1945. Prehodili smo vsa Brda."

- *Se morda spomnite kakšnega posebnega dogodka?*

"Nekega dne mi je tovariš ukazal, da moram na stražo; odnikal sem in v tistem trenutku sem tvegaj strel; naslednji dan sem bil poklican h komandantu. Rekel sem mu, da slabo slišim in če pride sovražnik sem jaz prvi ustreljen, a za mano še vsi drugi. Na stražo mora kdor dobro sliši, da sovražnika takoj zapazi. Ostal sem pri življenju. Vendar moram povedati, da sem imel tudi srečo, imel sem dobre reference, saj sem v mladosti delal v Tržiču in so me zato poslali v kovačnico v Gonjače. Tam sem popravljaj orožje. Spomnim se, da je nekega dne manjkala vzmet puški; vzel sem koso, jo snel in potočil v vrelo olje, jo obdelal in iz nje pridobil kopicico vzmeti."

Gospod Danijel je skromen, a vem, da je kot človek zelo iznajdljiv in vsa njegova popravila so precizna in perfektna. Njegovi prijatelji so mi povedali, da vse puške in orožje, ki je on popravil, je zgedalo kot novo.

"Vsak večer sem hodil peš domov, včasih pa sem spal v bunkarju. Vse to je trajalo dve leti, do konca vojne."

"Nekega dne so prihajali proti kovačnici Nemci. Objel nas je strah in vsi smo bežali proti Brestju. Nemški kamijoni, tovornjaki, so prihajali iz vseh koncev in krajev. Bežal sem po travniku; dobil sem *p tučno*, udolbino, ulegel sem se in se pokrili s kamenjem in listjem. Nemci so gledali naokrog z daljnogledi, a na srečo me niso videli, sicer bi me ugrabili. Ležal sem celo popoldne in večer brez hrane in pijače in naslednjega dne zjutraj, ko niso več streljali, sem šel domov. Nisem bil lačen, bil sem samo truden in uničen."

"Žena mi je povedala, da so ji prijatelji pravili, da je njen mož tekel v nevarno smer, morda proti koncu in da se verjetno ne bo nikoli več vrnil. A na njeno in moje veselje sem se le vrnil."

- *Iz Vašega govora sem ugotovil, da ste videl večkrat smrt z vašimi očmi, večkrat je bilo Vaše življenje zavezano na tanki nitki, a bila je vseeno trdna in se ni utrgala. V tem pogledu ste imel srečo, preživel ste kritične trenutke vse do konca vojne.*

"Danes bi mi Italijani rekli, da sem se rodil s srjaco. Leta 1945 me je komandant posedel na mitraljez in sva se odpeljala v Gorico, v ulico Carducci. Tam me je čakala žena in peš sva šla v našo vas Števerjan. Začelo se je najino drugo življenje. Morala sva hitro preboleti krutost vojne in si takoj zgraditi kolikor toliko udobno bodočnost. Začela sva vse od začetka. Grunt je bil opustošen, ker v štirih letih ni bilo pri hiši moške roke."

- *S čim ste se ubadal?*

"Izgubili smo vojno, tako v Tržiču ni bilo dela in zato sem začel z ženo Milko prekupčevati s sadjem in zelenjavo. Nisem rad obdeloval zemlje, kmetija ni bila zame. Vozil sem tovarnjak in vsak dan, od meseca aprila do meseca oktobra, od češenj do kostanja, sva vstajala ob treh zjutraj in hodila prodajat na debelo v Trst. Pozimi pa sva prodajala na drobno zelenjavo po Krasu itd. Moja in najina želja je bila izboljšati in povečati našo kmetijo. Otroci so doraščali in pridno pomagali."

- *Povejte mi vaše geslo pri tej obnovi?*

"Voli, kmetija, kamijon, kupčija za Bakovo in Hrenovo pridobiti, se je bilo treba mnogo potiti."

"Leta 1963 smo kupili prvega goseničarja."

- *Kaj mi poveste o hrani?*

"Jedli smo župo požgano, polento, mrkudele, repo kuhano ali tenfeno (v kozici). Življenje je bilo trdo, lačni pa nismo bili."

- *Že ker ste Vi veliko trgoval, mi lahko poveste kako takratno ceno?*

"Trije kilogrami jabolk ali krompirja so stali 100 lir."

- *Najlepši trenutek?*

"Ko je bilo vojne konec; ponovno sem se, tokrat za stalno, pridružil moji družini, zdravi in veseli."

- *Najhujši trenutek?*

"Čas vojne, saj je moje življenje viselo na niti in ko sem izgubil delo v Tržiču, ki je bila moja otroška želja."

- *Predstavljam si, da je bilo prav to vaše neugasljivo veselje, ki Vas spremlja skozi življenje?*

"Da, moj *mištir*. Kmetija mi je šla samo po sili."

- *Kaj mislite o današnji mladini?*

"Seveda se je življenje močno spremenilo. Ne vem. Mladi so srečni ali pa nesrečni? Današnja mladina je bolj ali manj napredna od nekdane?... Kdo ve! Ali vsaj jaz bi ne znal odgovoriti."

10. maja letos sta Danijel in Milka praznovala njuno 60. obletnico poroke, biserno poroko.

"Bil je najin najlepši življenjski praznik. Enkratni!"

Minilo je par mesecev in 22. oktobra je Danijel dosegel 90. rojstni dan.

"Žena, sestra, vnukinje in nevesta so skuhale kosilo; zbrali smo se vsi sorodniki ob razkošni mizi, ob veselem vzdušju. Le nazadnje smo pekli kostanj, pili novo vino in si pripovedovali dogodivščine."

MARJAN DRUFOVKA

MEŠANI PEVSKI ZBOR

Letošnja pevska sezona se je začela prej kot običajno, saj smo se pevci zbrali prvič na vaji v sredo, 10. septembra. Zbor je sestavljen iz približno 40 članov, ki se zbirajo na vajah dvakrat tedensko. Letos so se nam pridružili nekateri novi člani, katere smo z veseljem sprejeli. Tudi letos vodi zbor prof. Bogdan Kralj iz Trsta.

1. oktobra je zbor že nastopil na otvoritvi razstave kiparja Franceta Goršeta v Kulturnem centru Lojze Bratuž. Ob tej priložnosti smo zapeli tri pesmi.

18. oktobra je zbor sodeloval na pevski reviji v Krminu. Na tej reviji so sodelovali še drugi zbori iz Furlanije, vendar je bil naš zbor edini slovenske narodnosti. Tam se je zbor predstavil s tremi pesmimi, in sicer: s koroško ljudsko Ta drumlca je zvomlana, v priredbi Lojzeta Lebiča, z Merkujevo Čiči nana, Maričica, ter s Polka je ukazana. Na tej reviji smo pevci želi veliko uspeha, saj je bila publika zelo navdušena nad našim nastopom.

Zbor oblikuje s petjem tudi maše ob nedeljah, ter ob cerkvenih praznikih. Tako je zbor sodeloval tudi pri maši v nedeljo, 12. oktobra, ko je 18 birmancev prejelo zakrament sv. birme; za Vahti je poleg običajne sv. maše pel tudi pred spomenikom v Števerjanu in na Jazbinah. Pri tej slovesnosti je sodelovalo tudi društvo "Briški grič", ki se je predstavilo z moškim zborom.

Kot vsako leto je zbor pel tudi na tradicionalni Cecilijanki, ki se je letos odvijala v Kulturnem centru Lojze Bratuž, 22. in 23. novembra. Letošnja Cecilijanka je bila posvečena 70-letnici rojstva Pavleta Merkuja, zato je zbor začel svoj koncert prav z Merkujevo Da gora ta Škarbinina. Nadaljeval je z umirjeno Ta drumlca je zvomlana, svoj nastop pa je zbor zaključil s črnsko duhovno In the River of Jordan, s solistko Silvano Vogrič.

Letos pa je zbor sodeloval tudi na "tržaški Cecilijanki". Revija se je odvijala v Kulturnem domu v Trstu v nedeljo, 7. decembra. Tudi tu se je zbor prijavil s tremi pesmimi: pel je Merkujevo Čiči nana, Maričica, Samo milijon ter Igraj kolce.

Pevska sezona je komaj na začetku in v prihodnjem letu nas čakajo še drugi nastopi in koncerti. Upamo, da bomo pri teh želi veliko uspehov; da bomo to dosegli pa je potrebno veliko dobre volje ter veselja do petja.

MARTINA HLEDE

DRUŽABNO SREČANJE SEKCIJE SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA ŠTEVERJAN

V petek, 28. novembra, se je sekcija Slovenske skupnosti za Števerjan zbrala na družabnem srečanju z večerjo. Tradicija je namreč, da se v Števerjanu zberemo, v zimskem času, na taki družabnosti, kjer se ob pogrnjeni mizi in kozarcu domačega vina pogovorimo z višjimi predstavniki naše stranke, o delovanju sekcije in stranke same. Med gosti so bili prisotni Štefan Bukovec, pokrajinski predsednik SSK, Aleš Figelj, pokrajinski tajnik SSK, David Grinovero, pokrajinski svetovalec, izvoljen na listi koalicije Oljke, Roberta De Martin, župan iz Morara, ki je kandidirala in bila izvoljena na listi Oljke v našem okrožju in Emil Vižintin, predstavnik sekcije SSK iz Doberdoba.

Med večerjo, ki so jo pripravile domače žene, možje pa so poskrbeli za pečenko, se je razvila neka "uradna" debata. Govorance so obravnavale razne probleme, s katerimi se mora soočiti Slovenska skupnost v tem trenutku. Govora je bilo o občinskih volitvah v dveh slovenskih občinah na Tržaškem in o bližajočih se volitvah v senat v našem okrožju, za izvolitev naslednika Darka Bratince, ki nas je prerano zapustil. Volitve za senat bodo 14. decembra in smo ta večer izkoristili tudi nekako za politično propagando v Števerjanu. Kandidat liste Oljke je Mitja Volčič.

Gospa Roberta De Martin se je želela osebno zahvaliti sekciji SSK in preko nje vsem števerjanskim volilcem za glasove, ki jih je prejela prejšnjo pomlad v Števerjanu na pokrajinskih volitvah.

Števerjanski župan Hadrijan Corsi je predlagal in obrazložil prisotnim dnevnim red občinske seje, ki bo v torek, 2. decembra 1997.

Ciril Terpin je povedal, da praznujemo letos 50-letnico ustanovitve Slovenske Demokratske Zveze in dobro bi bilo, da bi se na to obletnico primerno spomnili.

Upamo, da se bomo v Števerjanu še srečevali na takih družabnih večerih, saj se v prijetnem vzdušju lahko zgradi marsikaj koristnega.

IVAN VOGRİČ

DANIJEL MIKLUS 90 - LETNIK

V torek, 4. novembra letos, je delegacija sekcije Slovenske skupnosti za Števerjan obiskala Danijela Miklusa, ki je pred dnevi slavil 90. rojstni dan. Delegacijo so sestavljali: števerjanski župan Hadrijan Corsi, tajnik sekcije SSK za Števerjan Dominik Humar, predsednik sekcije Ivan Vogrič in Darko Miklus.

Župan je slavljencu čestital v imenu občinske uprave in sekcije SSK, saj je bil Danijel več let aktivni član Kmečko-delavske zveze, predhodnice Slovenske skupnosti v Števerjanu in občinski svetovalec v prvem občinskem svetu, izvoljenem po drugi svetovni vojni v naši vasi.

Danijelu čestita tudi uredništvo Števerjanskega vestnika in mu kliče: "Še na mnoga leta!"

IVAN VOGRIČ

NOVI ODBOR DRUŠTVA "F.B. Sedej"

V torek, 2. decembra t.l., je bila v Števerjanu prva seja novega odbora društva "F.B. Sedej", ki je bil izvoljen na 21. rednem občnem zboru, 14. novembra letos.

Vodstvo prve seje je prevzel Ivan Vogrič, kot najstarejši član društva. V imenu vseh je najprej pozdravil dva nova člana, ki sta letos stopila v naše društvo: Aljošo Dorni in Martino Hlede. Takoj zatem, smo prešli na prvo točko dnevnega reda: podeljevanje funkcij. V primerjavi s prejšnjim odborom, je na sedanjem prišlo do nekaterih sprememb. Po enajstih letih je prišlo do preobrata v vodstvu našega društva. Za novega predsednika je bil izvoljen Mihael Corsi. Dosedanji predsednik Marko Terčič je sprejel funkcijo podpredsednika. Franka Padovan je bila ponovno potrjena za tajnico, za podtajnico je bila izvoljena Martina Hlede. Andrejka Hlede je bila še enkrat potrjena za zapisničarko, blagajna pa je bila izročena Martinu Drufovka. Silvana Vogrič je bila izbrana za referenta za kulturo, kot gospodar je bil ponovno potrjen Jurij Hlede.

Novoizvoljenim čestitamo in jim želimo dobro in vzpešno delo. Marku Terčiču pa se zahvaljujemo za vse, kar je dobrega opravil v enajstih letih predsedovanja pri našem društvu.

Zatem je vodstvo seje prevzel novoizvoljeni predsednik Mihael Corsi in prešel na naslednjo točko dnevnega reda; govora je bilo o Božičnici, ki bo 6. januarja 1998, v Sedejevem domu. Na dnevnem redu bo igrice z otroki, ki jo pripravljata Kristina Corsi in Franka Padovan. Sledila ji bo tradicionalna tombola. Mladinski krožek bo organiziral nagrajevanje natečaja "Moje jaslice" in nagrajevanje natečaja "Moja sladica", dobra in sladka zamisel nekaterih članov.

Ko je bilo seje konec smo se vsi člani zbrali v domači gostilni Dvor, kjer smo nazdravili novemu predsedniku.

Ob sklepu bi dodala še svojo osebno misel. Z veseljem ugotavljam, da je v števerjanski skupnosti mnogo prostora za mlade člane. Najstarejši člani so pač izrazili željo, da bi v društvu delovalo vedno več mladih obrazov. Zaradi tega so tudi nekateri člani odstopili in prepustili mesta, ki so jih vrsto let zasedali, mladim članom. Občudujem dejstvo, da zaupajo starejši člani v sposobnost in moč mlajših sil, sami pa so gotova pomoč pri katerikoli težavi.

SILVANA VOGRIČ

OTROŠKI ZBOR

V novo sezono 1997/98 je otroški zbor stopil z mesecem oktobrom. Vaje se vršijo vsako nedeljo po sv. maši, in sicer ob 11. uri in trajajo eno uro. K zboru so letos pristopili nekateri novi člani - malčki iz otroškega vrtca, ki so se lepo vživeli v skupino. Tako šteje zbor približno 15 malih pevcev in pevk. Pri pevskih vajah se poleg suhoparnega učenja novih pesmic tudi zabavamo, pogovarjamo in se igramo.

Prvi nastop v novi sezoni smo imeli na prireditvi, ki jo organizira društvo "F.B. Sedej" ob zahvalni nedelji. Zapeli smo štiri pesmice pod vodstvom Valentine Humar in ob klavirski spremljavi Barbare Persič. Seveda nismo smeli manjkati tudi na Mali Cecilijanki v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici, na praznik Brezmadežne. Na goriškem nastopu smo se predstavili s tremi pesmicami, od katerih smo prvi prikoralili kot polžki korenjaki. Vsak od nas je nosil svojega polžka, ki ga je po nastopu nesel domav za spomin.

Že pred nastopom na Mali Cecilijanki nas je v petek, 5. decembra, obiskal sv. Miklavž, v Sedejevem domu in vse nas male pevce zborčka tudi bogato obdaril, zato smo mu tudi skupno zapeli pesmico "Moj očka ima konjička dva".

Sedaj se pripravljamo, da bi s svojim petjem sodelovali pri sv. maši v nedeljo, 28. decembra, ko bomo v cerkvi praznovali Dan nedolžnih otrok. Za to priliko nam bodo priskočili na pomoč tudi nekateri večji pevci, Valentini in Barbari pa bo pomagala Kristina Corsi.

ŠTEVERJANKA ZMAGALA ITALIJANSKI NASLOV A.I.C.S.

Ali morda veste, da imamo v Števerjanu tudi prvakinjo v kotalkanju?

13. septembra t.l. je bilo v Misano Adriatico državno prvenstvo A.I.C.S. umetnostnega kotalkanja. V kategoriji Gojenci v paru, sta sodelovala, z društvom Gradisca Skating, tudi Stella Nocchieri, naša sovaščanka in Stefano Plez. Na tem tekmovanju, ki je bilo gotovo polno krasnih doživetij, sta si Stella in Stefano priborila odlično prvo mesto in tako postala državna prvaka za leto 1997.

Obiskala sem mlado Stello, ki stanuje z družino v Števerjanu na Roversci, ker sem hotela, da bi jo vsi skupaj boljše spoznali.

Začel se je tako prijeten pogovor:

SILVANA: "Koliko let imaš Stella?"

STELLA: "Dopolnila sem pred kratkim 11 let."

SILVANA: "Koliko let si imela, ko si se začela ukvarjati s kotalkanjem?"

STALLA: "Pričela sem s sedmimi leti, leta 1993. Tekmujem že štiri leta, vendar je to prvo leto, da tekmujem v paru s Stefanom Plez."

SILVANA: "Kaj si občutila, ko si zmagala državni naslov?"

STELLA: "Pomislila sem na vse žrtve in trud, ki sem jih vložila v to zmago, na vse veselice in praznike, ter ure igranja s svojimi prijatelji, katerim sem se morala odpovedati. Vendar vse to ni bilo zaman. Lahko trdim, da se je splačalo."

SILVANA: "Je to tvoja prva zmaga?"

STELLA: "Ne, sodelovala sem že na več tekmovanjih in dosegla sem dobre uspehe. Med temi je bil tudi trofej Vipava 1996, na državnem tekmovanju kotalkanja, ki se vrši vsako leto v Sovodnjah."

SILVANA: "Koliko časa posvečaš športu?"

- STELLA: "Da dosežeš dobre rezultate je potrebno obilo truda in posvetiti veliko časa treningu. Na kotalkališču sem vsak dan po tri ure."
- SILVANA: "Ves čas in trud, ki ju posvečaš kotalkanju te mogoče ovira pri učenju?"
- STELLA: "Naučila sem si organizirati dobro čas, ki ga imam na razpolago, zato nimam posebnih težav s šolskim učenjem. To pa me prisili, da se moram odreči nekaterim drugim stvarim. Stanujem v Števerjanu že tri leta in sem spoznala tudi nekatere svoje sovrstnice, a nimam nikdar dovolj časa, da bi se pogosto družila z njimi."
- SILVANA: "Ti ugaja živeti v Števerjanu?"
- STELLA: "Zelo! Všeč mi je ta miren kraj, posebno pa občudujem barve, ki jih imajo njive in vinogradi v različnih letnih časih. Zelo rada se tudi sprehajam med naravo s svojim psom. Skratka, zelo sem vesela, da živim v Števerjanu."
- SILVANA: "Komu želiš posvetiti to državno zmago?"
- STELLA: "Seveda posvečam ta naslov svojim staršem in svojemu trenerju Borisu, ki so žrtvovali precej ur njihovega časa zame. Posebno pa svojemu partnerju Stefanu, s katerim sem delila lepe in grde trenutke."
- SILVANA: "Tvoje sanje v škatlici?"
- STELLA: "Doseči visoke rezultate v športu, ki sem si ga izbrala!"
- SILVANA: "Želim ti mnogo uspehov na tvoji poti. Ne obupaj v težkih trenutkih, saj boš s tvojo veliko dobro voljo premagala katerokoli težavo."
Hvala za lep pogovor in korajžno naprej!"
- STELLA: "Hvala tebi za lep pogovor in nasvidenje Števerjanci!"

SILVANA VOGRIČ

SVETI MIKLAVŽ

Kakšno veselje je bilo v petek večer, 5. decembra v Sedejevem domu, ob prihodu sv. Miklavža v našo vas.

Deklice Štefania, Tamara, Nikol in Sara so se spremenile v lepe pojoče angelčke, fantiči Tadej, Matteo, Mitja, Marko, David, Luka, Manuel in Filip so si nadeli na glavo črne in rdeče kape, da so postali pravi hudiči, ki so nagajali Janezku, katerega vlogo je igrala svetlolasa Valentina.

Pred prihodom sv. Miklavža na zemljo sta mu sestra Urška in bratec Janez pisala dolgi in bogati pismi, le da je navihani Janezek nekoliko omilil svoje nečedno delo, kot razbita okna, petice v šoli in na skrivaj pojedene čokolade. Pismi je prejel poštar in ju skupaj z mnogimi drugimi pisemci naslovljene sv. Miklavžu oddal angelčkom, a Janezkovo pismo je bilo brez naslova in je zato obtičalo na tleh. Našli so ga hudički in takemu fantu pripravili nagrado za njegovo nagajanje, lenobo in preklinjanje.

Ko pa je v dvorano stopil sv. Miklavž, je s svojim modrim pristopom nagradil dobre otroke, za navihance pa so poskrbeli hudiči.

Mlade igralce je pripravila Kristina, glasbeno je otroke spremljala Barbara.

Na koncu še Miklavževo sporočilo: "Bodimo pridni, da bomo naslednje leto spet bogato obdarjeni".

HADRIJANA CORSI

ZLATA POROKA

15. novembra letos sta sovoščana Ema in Mirko Mužič praznovala 50-letnico poroke - zlato poroko. Ta praznik sta slavila najprej s sv. mašo, ki jo je, na ta dan ob 11. uri, daroval domači župnik Anton Lazar.

Zlatoporočencema čestita uredništvo Števerjanskega Vestnika in jima želi še obilo sreče in zdravja.

SMRTI

MIRKO MARAŽ

Pokojni Mirko je živel v Ščednem, hišna številka 25, kjer je tudi 8. oktobra 1997 nenadoma umrl. Pogreb je bil 11. oktobra 1997 v domači župniji v Števerjanu.

MARJAN SOSSOU

V tišini je odšel 26. novembra 1997. Živel je v Grojni, kjer je tudi umrl. Pogreb je bil 28. novembra 1997.

DAROVI

Za cerkev v Števerjanu:

Jasna in Darko ob srebrni poroki 50.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; Karolina Komic 50.000; N.N. 50.000; N.N. v zahvalo za srečno končano trgatvev 100.000; N.N. v zahvalo za srečno končano trgatvev 100.000; Sonja Culiat-Štekar 50.000; starši birmancev 100.000; N.N. družina birmanca v zahvalo 100.000; N.N. 100.000; kmetje na zahvalno nedeljo 75.000; N.N. v zahvalo za dobro letino 100.000; Bruna in Emil Vogrič ob zlati poroki 100.000; v spomin na pokojnega Albina Škorjanca Emilovi sodelavci 100.000; v spomin na pokojnega Mirka Maraža sestra Slavica 50.000; N.N. v spomin na pokojnega Mirka Maraža 50.000; namesto cvetja na grob pokojnemu Mirku Maraž vrstniki-letnik 1926 130.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor:

Jasna in Darko ob srebrni poroki 50.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah:

N.N. za večno luč 50.000; N.N. namesto cvetja na grob g. Srečku Šuligoju 100.000 lir.

RECEPT ŠT. 4

KROKETI RIŽA

Skuhamo riž in ga ohladimo. Dodamo kuhano jajce in 50g ribanega sira. Naredimo kroglice in vanje potlačimo koščke "mozzarelle". Povaljamo jih v moki in ocvremo v olju.

KOSTANJEVI NJOKI

Potrebujemo: 500g krompirja, 500g kostanjeve moke, 1 jajce, 100g suhih gob, moškatni oreh, sol, moko po potrebi. Suhe gobe skuhamo v vodi in jih sesekljamo. Iz vseh teh sestavin naredimo njoke in jih skuhamo v vodi. Serviramo s smetano in potrosimo s skuto.

TELEČJA JETRCA NA VENECIJANSKI NAČIN

Potrebujemo: telečja jetrca, čebulo, olje, moko, belo vino, petršilj, poper, maslo.

Sesekljano čebulo popražimo na olju, nato dodamo zrezana jetrca, ki smo jih prej povaljali v moki in vse lepo zarumenimo. Dodamo belo vino, sesekljan petršilj, sol, poper in malo masla.

ČEBULICE

½ kg čebulic operemo v vreli vodi in jih v tej pustimo 5 minut, nato jih olupimo. Zložimo jih v pekač, posolimo ter spečemo. Serviramo jih z omako pečenke.

BOŽIČNO PECIVO

Potrebujemo: 500g margarine, 500g sladkorja, 6 jajc, sol, 100-150g mletih orehov ali lešnikov, 600g moke, 2 žlici sode bikarbone, 500g jabolk.

Model: zvezda repatica. Najprej z margarino premažemo model in ga posujemo z drobtinami; peč segrejemo na 200 °. Nato pripravimo: 500g margarine mešamo, da se speni, nato dodamo 500g sladkorja in naprej mešamo; polagoma dodamo 6 jajc in malo soli, 100-150g mletih orehov ali lešnikov in 600g moke,

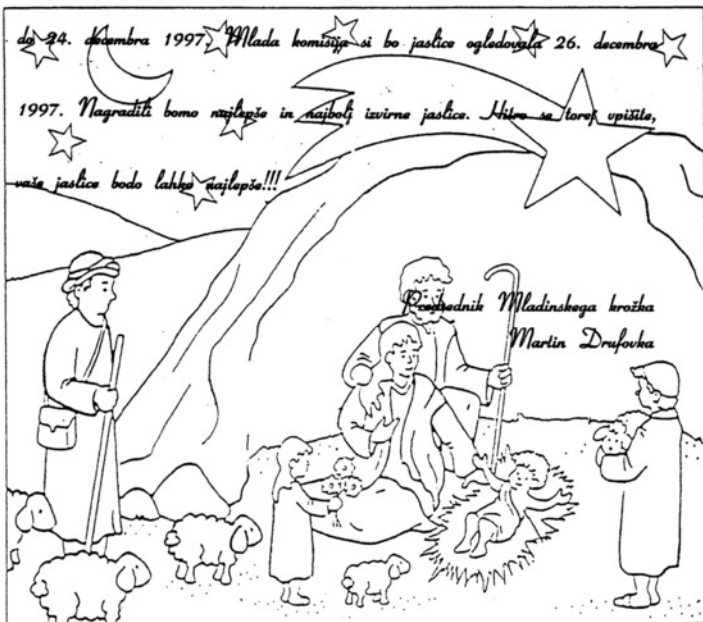
presejane in zmešane z dvema žlicama sode bikarbone. Nazadnje vmešamo še 500g debelo naribanih jabolk. Vse skupaj zlijemo v model in damo v peč, nižano na 180° in pečemo približno 45 minut. Pečeno zvezdo obrnemo na ovalen krožnik in jo ohladimo ter posujemo s sladkorjem in serviramo.

Želim Vam, da bi za praznike kaj dobrega skuhal in tako najlepše doživeli božič! V bližnjem vzhajajočem letu pa vse najboljše. V letu '97 Vas je spremljal kuhar Damjan Miklus.

NATEČAJ MOJE JASLICE

Mladinski krožek organizira, v sodelovanju z društvom "F. B. Sedaj",
natečaj *Moje jaslce*. Vi, ki želite vaše jaslce pokazati tudi nam, se lahko
upišete pri Eriki (tel.: 884126) ali pri Martini (tel.: 884010), najkasneje

MLADINSKI KROŽEK

ORGANIZIRA
NATEČAJ

"MOJA SLADICA"

*"SLADICE IN POTICE SO
ZA VSE VESELICE
DOBRE PRIJATELJICE.
ČE SO DOMAČE,
SO ŠE BOLJŠE ZVIJAČE."*

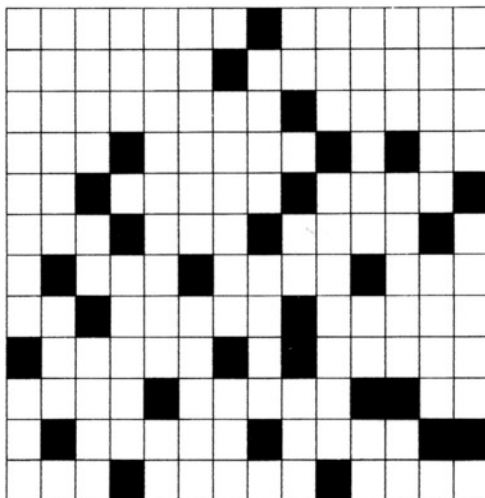
ČE SI ŽELIŠ, DA BODO TVOJE KUHARSKE ZMOŽNOSTI SPOZNALI TUDI TVOJI SOVAŠČANI, SE PRIJAVI NA TEKMOVANJE NAJBOLJŠIH SLADIC. TVOJ SLADEK IZDELEK PRIPRAVI IN GA PRINESI NA BOŽIČNICO, KI BO V SEDEJEVEM DOMU, 6. JANUARJA 1998. OBČINSTVO BO S POKUŠNJO IZBRALO NAJBOLJŠO SLADICO IN ODLIČNEGA PEKA NAGRADILLO S PRIMERNO NAGRADO.

POHITI, PRIJAVI SE PRI ANDREJKI (tel. 884015) ALI PRI SILVANI (tel: 884152), NAJKASNEJE DO 5. JANUARJA!

ZAVIHAJ SI ROKAVE IN ZAČNI Z DELOM. TVOJA SLADICA BO LAHKO ZMAGOVALKA!

ŠTEVILČNA KRIŽANKA

Vstavi v križanko številke:

<u>2. št.:</u>	<u>3. št.:</u>	<u>4. št.:</u>	<u>5. št.:</u>	<u>6. št.:</u>	<u>8. št.:</u>
59	222 613	5997 1342	13743 45149	728326	38196879
47	965 744	7514	58237 47651	285114	59385271
75	785	3382	17535 71853	948152	
24	485	7144	85513 23498	432782	<u>9. št.:</u>
14	435	1145	84217	548192	156289338
31	443	4813	63581	743514	
36	181	8843	43591		
17	338	1347	84175	<u>7. št.:</u>	
21	813	2738	34781	5543178	
49	458	1372	75358	5938847	
78	319	4178	41745	1321478	